

SINOPSIS ZA DOKUMENTARNI FILM O RAZVOJU TEHNIČKE KULTURE U ZAGREBU

U koncipiranju ideje polazište je film Mihovila Pansinija "Ljudi za sutra"

Zvuk:

1. "Gdje je sad naš znanac? Kako smo ga bez objašnjenja mogli pustiti da ode? Život je oko nas svakoga dana sve složeniji. Moramo stvoriti ljude koji će ga poznavati i voljeti. Koji će znati njime upravljati a neće bježati od života." Bila je ovo završna sekvenca filma "Ljudi za sutra" doktora Mihovila Pansinija.
2. Glavni junak filma, kao i ostala djeca, danas su zreli ljudi.
3. Ovaj nas film na najbolji način upoznaje sa aktivnostima Narodne tehnike gdje se stotine mladih svakodnevno bavi različitim oblastima tehničke kulture.
4. Ovo je ulica Proleterskih brigada snimljena 1958. godine. Danas, nakon gotovo trideset godina želimo vas ponovo pro-

Slika:

1. Završna sekvenca Pansinijevog filma. Uz scenu ruke koja hvata dječakovo rame ide dio teksta označen brojem 2.
3. Slijede scene koje ilustriraju djelatnosti iz oblasti tehničke kulture, posebno za mlade.
4. Ulica Proleterskih brigada iz Pansinijevog filma a zatim rez na istu ulicu snimljenu danas.

vesti kroz istu ulicu i kroz iste prostore koji su snimljeni daleke 1958.

5. Komentar uz sliku sadašnjih aktivnosti u prostorima Narodne tehnike, koji se može napisati tek nakon snimanja i montaže filmskog materijala.

6. Kraj završne sekvence prati originalni ton iz Pansinijevog filma: "Stvorit ćemo čovjeka koji će biti ponosan na svoje djelo. Djeca pred kojom nema tajni tehnike i prirode, nema misterija, koja su sve svojim rukama rastavila i sastavila.

5. Slikovni zapis pojedinih prostora u kojima se odvijaju aktivnosti tehničke kulture, sa naglaskom na konkretnim sadržajima. Ubacuju se i aktivnosti koje u Pansinijevom filmu nisu mogle biti zabilježene, npr. avio-modelarstvo, jedriličarstvo, padobranstvo, izrada čamaca i kajaka te kanua, željezničko i auto maketarstvo, a posebno rad s kompjuterima i slične aktivnosti koje u vrijeme snimanja Pansinijevog filma nisu ni postojale. Prijelazi iz jednog prostora u drugi bili bi povezani animiranim sekvencama a film bi se kritički pozabavio uvjetima rada, stanjem prostorija, opreme, financiranjem aktivnosti itd.

6. Film završava izražavanjem nade u novu generaciju djece i prikazom njihovih aktivnosti u klubovima i organizacijama Narodne tehnike, na takmičenjima, smotrama i drugim manifestacijama. Završna sekvenca ima izrazitu dinamičnu motoriku.

111
Kojima su komplicirane stvari
postale jasne i jednostavne,
te ulaze u život s vjerom u
nauku i progres i s pouzdanjem
u sebe."

7. I što reći na kraju? Možda je
najbolje završiti s nadom da
će netko za trideset ili više
godina ponovo snimati film u
ovoj istoj ulici i u istim
prostorima a o nekoj novoj
djeci. I da će tada sva tehni-
čka dostignuća služiti čovjeku
a ne biti uperena protiv njega.

7. Ponovo panorama ulice Pro-
leterskih brigada a zatim
djeca koja veselo trče. U
jednom trenutku zaustavljaju
se u pokretu i preko te sta-
tične slike ide odjavna špi-
ca.

Milan Bukovac

Duško Popović

SINOPSIS ZA DOKUMENTARNI FILM O RAZVOJU TEHNIČKE KULTURE U ZAGREBU

U koncipiranju ideje polazište je film Mihovila Pansinija "Ljudi za sutra"

Zvuk:

1. "Gdje je sad naš snanac? Kako smo ga bez objašnjenja mogli pustiti da ode? Život je oko nas svakoga dana sve složeniji. Moramo stvoriti ljude koji će ga poznavati i voljeti. Koji će znati njime upravljati a neće bježati od života." Bila je ovo završna sekvenca filma "Ljudi za sutra" doktora Mihovila Pansinija.

2. Glavni junak filma, kao i ostala djeca, danas su zreli ljudi.

3. Ovaj nas film na najbolji način upoznaje sa aktivnostima Narodne tehnike gdje se stotine mladih svakodnevno bavi različitim oblastima tehničke kulture.

4. Ovo je ulica Proleterskih brigada snimljena 1958. godine. Danas, nakon gotovo trideset godina želimo vas ponovo pre-

Slika:

1. Završna sekvenca Pansinijevog filma. Uz scenu ruke koja hvata dječakevo rame ide dio teksta označen brojem 2.

3. Slijede scene koje ilustriraju djelatnosti iz oblasti tehničke kulture, posebno za mlade.

4. Ulica Proleterskih brigada iz Pansinijevog filma a zatim rez na istu ulicu snimljenu danas.

vesti kroz istu ulicu i kroz iste prostore koji su snimljeni daleke 1958.

5. Komentar uz sliku sadašnjih aktivnosti u prostorima Narodne tehnike, koji se može napisati tek nakon snimanja i montaže filmskog materijala.

6. Kraj završne sekvence prati originalni ton iz Pansinijevog filma: "Stvorit ćemo čovjeka koji će biti ponosan na svoje djelo. Djeca pred kojim nema tajni tehnike i prirode, nema misterija, koja su sve svojim rukama rastavila i sastavila.

5. Slikovni zapis pojedinih prostora u kojima se odvijaju aktivnosti tehničke kulture, sa naglaskom na konkretnim sadržajima. Ubacuju se i aktivnosti koje u Pansinijevom filmu nisu mogle biti zabilježene, npr. avio-modelarstvo, jedrilicarstvo, padobranstvo, izrada čamaca i kajaka te kanua, željezničko i auto maketarstvo, a posebno rad s kompjuterima i slične aktivnosti koje u vrijeme snimanja Pansinijevog filma nisu ni postojale. Prijelazi iz jednog prostora u drugi bili bi povezani animiranim sekvencama a film bi se kritički pozabavio uvjetima rada, stanjem prostorija, opreme, financiranjem aktivnosti itd.

6. Film završava izražavanjem nade u novu generaciju djece i prikazom njihovih aktivnosti u klubovima i organizacijama Narodne tehnike, na takmičenjima, smotrama i drugim manifestacijama. Završna sekvenca ima izrazitu dinamičnu motoriku.

Kojima su komplicirane stvari
postale jasne i jednostavne,
te ulaze u život s vjerom u
nauku i progres i s pouzdanjem
u sebe."

7. I što reći na kraju? Možda je
najbolje završiti s nadom da
će netko za trideset ili više
godina ponovo snimati film u
ovoj istoj ulici i u istim
prostorima a o nekoj novoj
djeci. I da će tada sva tehni-
čka dostignuća služiti čovjeku
a ne biti uperena protiv njega.

7. Ponovo panorama ulice Pro-
leterskih brigada a zatim
djeca koja veselo trče. U
jednom trenutku zaustavljaju
se u pokretu i preko te sta-
tične slike ide odjavna špi-
ca.

Milan Bukovac

Duško Popović

SINOPSIS ZA KRATKI DOKUMENTARNI FILM

TRAMWAY STORY !

Namjera nam je da napravimo kraći dokumentarni film o tramvajima, tramvajskom prometu i svemu što je vezano uz tramvaj. Film bi pokušali snimati iz neuobičajenih rakursa izbjegavajući normalnu perspektivu pa možda i prepoznatljivost objekta snimanja. Tonska kulisa bi trebala biti posve neusklađena sa očekivanim zvukovima uz snimljene objekte.

Za snimanje bi trebali tri do četiri role filmske trake a samo snimanje trajalo bi najviše dva dana.

Milan Bukovac

Duško Popović